

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Istrage koje je Komisija provela u postupku za utvrđivanje povrede 2001/2071 i analiza odgovora nadležnih španjolskih tijela mogu dokazati da nisu poštovane obveze iz Direktive 1999/31 navedene u pismu opomene, koje Španjolska ima na temelju članka 14. točaka (a) i (c) Direktive 1999/31, te na temelju članka 14. točke (b) navedene direktive.

Predmetna tužba odnosi se i na odlagalište Barranco de Sedases koje je bilo predmet postupka za utvrđivanje povrede 2012/4068, nadovezanog na prethodni postupak, s obzirom na to da Kraljevina Španjolska u pogledu tog odlagališta nije poštovala obveze koje ima na temelju članka 14. točke (b) Direktive 1999/31.

Analiza spomenutih odgovora omogućila je Komisiji da iz postupka isključi 45 odlagališta koja se ili ne mogu smatrati postojećima na dan 16. lipnja 2001. ili su ishodila odobrenja i njima se gospodari sukladno odredbama Direktive 1999/31. Imajući, međutim, u vidu da se nepoštovanje obveza nastavilo – nadležna španjolska tijela nisu u pojedinim slučajevima poduzela potrebne mjere kako bi od operatera zatražila izradu planova za gospodarenje otpadom i osiguravanje cjelovite provedbe tih planova prema uvjetima iz Direktive, dok u pojedinim slučajevima nisu poduzela mjere potrebne da se što je moguće prije zatvore odlagališta koja nisu ishodila odobrenje za nastavak rada, čime Kraljevina Španjolska nije poštovala obveze koje ima na temelju članka 14. točaka (c) i (b) Direktive 1999/31 – Komisija je odlučila Sudu podnijeti predmetnu tužbu.

⁽¹⁾ SL L 182, str. 1.

Žalba koju je 29. rujna 2014. podnio H protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 10. srpnja 2014. u predmetu T-271/10, H protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, Policijske misije Europske unije u Bosni i Hercegovini („EUPM”)

(Predmet C-455/14 P)

(2014/C 448/13)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: H (zastupnik: M. Velardo, *avvocato*)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda traži da:

- ukine rješenje Općeg suda od 10. srpnja 2014. u slučaju T-271/10 H protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije i „EUPM-a”, u mjeri u kojoj odbacuje žaliteljevu tužbu za poništenje odluke od 7. travnja 2010., koju je potpisao voditelj osoblja EUPM-a, temeljem koje je žalitelj preraspoređen na mjesto „*Criminal Justice Adviser-Prosecutor*” u područnom uredu Banja Luka (Bosna i Hercegovina) i, ako je to potrebno, odluke od 30. travnja 2010., koju je potpisao voditelj misije sukladno članku 6. Odluke Vijeća 2009/906/ZVSP od 8. prosinca 2009. o Policijskoj misiji Europske unije u Bosni i Hercegovini ⁽¹⁾, i kao drugo, zahtjev za naknadu štete;

- vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje;
- naloži tuženiku iz prvostupanjskog postupka snošenje troškova ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

- Povreda prava na obranu
- Povreda članka 114. Poslovnika
- Pogrešna primjena prava
- Povreda prava Unije

(¹) SL L 322, str. 22.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. listopada 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Promoimpresa srl protiv Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

(Predmet C-458/14)

(2014/C 448/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Promoimpresa srl

Tuženici: Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

Prethodno pitanje

Jesu li načelima slobode poslovnog nastana, nediskriminacije i zaštite tržišnog natjecanja iz članaka 49., 56., i 106. UFEU-a te principu razumnosti koje ta načela uključuju, protivni nacionalni propisi koji uslijed naknadnih zakonodavnih intervencija, određuju ponovno produljenje vremena trajanja koncesija na gospodarski značajnim pomorskim dobrima te javnim dobrima jezera i rijeka, čije je trajanje zakonom produljeno na najmanje jedanaest godina, tako da isti koncesionar zadržava isključivo pravo gospodarskog iskorištavanja dobra, neovisno o isteku roka valjanosti određenog u dodijeljenoj mu koncesiji, što zainteresiranim gospodarskim subjektima oduzima svaku mogućnost dodjele dobra nakon provedbe postupaka javnih natječaja?